

Apvienotās Linkolnas latviešu ev. lut. draudzes

APKĀRTRAKSTS

NO. 3 (82)

Augusts / Septembris / Oktobris, 2019

Draudzes priekšnieks Kārlis Indriķsons
3427 Laura Ave, Lincoln, NE 68510
402-438-3036
kindriks@aol.com

Dāmu komitejas pr-niece Nora Šmits
7311 Glynoaks Dr. Lincoln, NE 68516
402-483-6376
kunora@windstream.net

Mācītāja Gija Galiņa
3272 Mohawk St. Lincoln, NE 68510
402-475-8106
gijagalins@yahoo.com

JĒZUS UN PĒTERA SARUNA

"Kad viņi bija pabrokastājuši, Jēzus Sīmanim Pēterim jautāja: "Sīmani, Jāņa dēls, vai tu mīli mani vairāk nekā šie?" Tas viņam atbildēja: "Jā, Kungs, tu zini, ka es tevi mīlu." Viņš tam sacīja: "Gani manus jērus!" Jēzus tam jautāja vēl otrreiz: "Sīmani, Jāņa dēls, vai tu mīli mani?" Tas viņam atbildēja: "Jā, Kungs, tu zini, ka es tevi mīlu." Viņš tam sacīja: "Gani manus avis!" Trešo reizi Jēzus tam jautāja:

"Sīmani, Jāņa dēls, vai tu mani mīli?"

Pēteris noskuma, ka viņš tam trešo reizi jautāja: vai tu mani mīli? – un viņam sacīja: "Kungs, tu zini visu, tu zini, ka es tevi mīlu." Jēzus tam sacīja: "Gani manus avis! Patiesi, patiesi es tev saku: kad tu biji jauns, tu apjozies un gāji, kur gribēji; bet, kad tu kļūsi vecs, tu izstiepsi savas rokas un cits tevi jozīs un vedīs, kur tu negribi." To viņš sacīja, norādīdams uz to, kādā nāvē Pēteris pagodinās Dievu. Pēc tam Jēzus viņam sacīja: "Seko man!"

Jāņa ev. 21(1-14)15-19

Jēzus atgriežas atpakaļ. Vai tas izraisa mūsos šo interesi, ka mēs gribētu jautāt, kas ir tas iemesls un kāpēc Viņš to dara. Šajā stāstā varbūt mēs pamanām, ka Jēzus nenāk ar šo mērķi, lai parādītos mācekļiem. Viņš nāk, lai satiktos ar Pēteri. Viņš zin, ka kaut kas nospiež Pētera sirdi un prātu un tas varbūt ir galvenais iemesls, kāpēc notiek šī atgriešanās. Jēzus nāk palīgā ne tikai Pēterim, bet arī mums. Mēs redzam Pētera reakciju, kad viņš cieš sirdsapziņas mokas. Bet vai mēs pazīstam sevi un vai mēs zinām, ko darām mēs, kad mūsu sirds ir nospiesta. Vai ir kāda aktivitāte, jeb nodarbība, kas spēj palīdzēt tādos brīžos?

Pēteris saka, "Es iešu zvejot!" Tas ir tik vienkārši, viņš vēlas darīt savu ierasto nodarbi, varbūt viņš cer, ka tur viņš atradīs šo mieru, jeb atbildi. Mēs saprotam, ka Pētera sirdi nospiež viņa vainas sajūta. Cik slikti mēs jūtamies, kad mēs izjūtam šo vainas izjūtu, to varbūt mēs varam atsaukt atmiņā no savas pieredzes. Tad mēs dziļāk izprātīsim šo situāciju. Pēteris nevar palikt tur, kur viņš ir, tāpēc viņš saka, viss, man pietiek, es eju zvejot. Bet mācekļi viņu neatstāj vienu, viņi iet viņam līdzi. Tā ir tāda svētība, ka tādos smagos brīžos cilvēks nav atstāts viens. Bet zvejošana

neveicas, nekas nekad neiet no rokas, kad ir šīs bažas un satraukums.

Mēs protams zinām, ka galvenais Pētera satraukuma iemesls ir viņa nodevība, jo viņš Jēzus notiesāšanas brīdī izteica savu trīskārtējo noliegumu, sakot, "es viņu nepazīstu, es tas neesmu, es neesmu viens no tiem." Mēs teiktu tikai glēvi cilvēki var tā rīkoties. Kā mēs vēl aprakstītu tādu cilvēku, cilvēks, kuram nav mugurkaula, viņš nav stiprs cilvēks, jo izsaka šos melus, aizsargājot tikai sevi. Viņš nav gatavs mirt par Jēzu tajā brīdī.

Vai mēs esam gatavi mirt par kādu cilvēku jeb ideju, jeb savu ticību, paliekot uzticīgam līdz galam? Te var pieminēt stāstu par krievu juristu Magnitski, kura piemiņai ir radies Magnitskij act. Cilvēks, kas izvēlējās palikt godīgs līdz galam, ticēdams likumam, kam viņš veltīja savu dzīvi. Viņš izvēlējās godīgumu, neskatoties uz visām ciešanām, ko viņš izcietā cietumā, kā rezultātā viņš tika nogalināts.

Bet Pēteris, mīļais Jēzus māceklis tāds nebija. Mēs varbūt varam iedomāties, kā var justies tādā brīdī, kad tu ļaujies bailēm, ieslīgsti mazticībā un sava glēvuma dēļ izdari nodevību, izsaktot melus. Ir protams dažādas reakcijas, kā cilvēki jūtas pēc

tam. Bet visbiežāk, cilvēks sāk sevi ienīst un varbūt nesaredzot savai dzīvei nekādu jēgu, kas bieži vien cilvēku noved līdz pašnāvībai. Tāpēc ir labi, ka mēs redzam, ka mācekļi neatstāj Pēteri vienu. Jānis liek uzsvaru uz šo tumsu, jo tajā naktī viņi neko nenoķēra. Viņi ir tukšā un tumša vēl joprojām aplāj viņa dvēseli.

Bet ataut rīts, kas atnāk kā brīnums, jo Jēzus ir ar viņiem, izskan šī mīļa uzruna, bērni vai jums ir kas ko ēst? Kāpēc ir šī uzruna, bērni? Jēzus mūs sauc par bērniem, kas izsaka piederību. Bet varbūt šeit bērni izskan ar šo apstiprinājumu, ka vēl joprojām esat muļķa bērni, kas nododas savām bezcerīgām šaubām un tumšām domām. Apstiprinot, ka man nav nekā, notiek šis pašapliecinājums savai nevarībai, nespējai. Lai kā mēs pūlējāties, galu rezultātā, man nav nekā. Apliecinot savu nevarību ir pirmais solis uz sevis atbrīvošanu. Tādos brīžos cilvēks piedzīvo atvieglojumu, iekšējais sasprindzinājums, kas radies bailu vai kauna dēļ paliek brīvāks. Tikai tad mēs varam redzēt, izjust, ko tad mēs gribam, jeb kas mums būtu jādara. Jēzus nāk palīgā, norādot virzienu, mēs paklausam un dabūjam to, ko gribam.

Kad Pēteris dzird šos vārdus, tas ir Kungs, viņš reaģē šādi, apjoza virsdrēbes, jo viņš bija izgērbies un metās jūrā. Viņa steiga satikt Jēzu bija degoša, ka viņš metas ūdenī un peld uz krastu. Kāda ir šī tikšanās, tas nav mums atklāts, to mēs varam tikai iztēloties. Bet varbūt šai intimitātei ir jāpaliek noslēpuma plīvurī. Jo Pēteris metās jūrā ar šo steigu, jo viņš grib satikt Jēzu aci pret aci, kad pārējie nav klāt.

Īstā Pētera un Jēzus saruna notiek pēc maltītes. Saruna var notikt tad kad varbūt nemiers un satraukums ir atslābis. Lai vai kā mēs gribam visu izrunāt uzreiz. Kad atkārtota tikšanās ar Jēzu notiek, mēs dzirdam tradicionālos trīs jautājumus, ko jautā Jēzus, "Vai Tu mani mīli?" Trīs jautājumi ir kā līdzsvars Pētera trīskārtējam nolieģumam. Divas reizes Pēteris saka, jā Kungs tu zini, ka es tevi mīlu, bet trešo reizi ar skumjām Pēteris saka, Kungs tu zini visu, tu zini, ka es tevi mīlu. Tātad nepietiek pateikt tu zini, tāpēc trešo reizi viņš pieliek šo vārdu visu, tu zini visu, nekas nav apslēpts Kunga acij.

Tātad Jēzus atgriezās, jo vēlas sakārtot Pēteri, jo viņš dzīvoja šajās pretrunās. Te mēs saredzam to iespēju, ka viss var mainīties, neskatoties uz visiem pārkāpumiem, ko mēs bieži izjūtam kā smagu nastu. Pēteris nav Jūda, kas bēg un baidās atīt savu kļūdu. Pēteris metas ūdenī, neskatoties uz savu kļūdu, viņš ir gatavs nostāties aci pret aci ar Jēzu. Pašā dziļākajā būtībā viņš atklāj šo drosmi, atzīstot savu nepilnību, jo viņš var nostāties aci pret aci ar Jēzu. Jēzus izsaka vārdus, kas parāda šo iekšējo pagrieziena, kas notiks ar Pēteri, "**Patiesi, patiesi es tev saku: kad tu biji jauns, tu apjozies un gāji, kur gribēji; bet, kad tu kļūsi vecs, tu izstiepsi savas rokas un cits tevi jozīs un vedīs, kur tu negribi.**"

Vārdi, ko izsaka Jēzus, "**seko man**", prasa šo pieaugšanu garā, ka mēs spējam nest atbildību, kas mums ir uzlikta. Tad mēs arī spējam mirt mocekļa nāvē, jo mēs ticam, kaut kam augstākam, kas ir vērtīgāks par mūsu pašu cilvēcisko dzīvi.

Mācītāja Gija Galiņa

SPIRITUAL DIRECTION

I am currently pursuing a master's degree in Christian Spirituality and a graduate certificate in Spiritual Direction at Creighton University (Omaha, Nebraska). The program trains me to become a spiritual companion in order support human beings on their spiritual journeys through their life:

- to pay attention to God's personal communication with human beings
- to respond to person's experience
- to grow in intimacy with God

Spiritual direction is the contemplative practice of helping another person to awaken to the mystery of God. The spiritual direction sessions aim to increase a person's awareness of God and to savor God's presence in a person's life and enhance a personal relationship with God.

As part of my certification program, I am looking to journey with individuals who want to find a deeper relationship with God; I will be offering nine monthly spiritual direction sessions (with no fees) for interested persons from September 2019 to May 2020.

Gija Galins

Location: Latvian Evangelic Lutheran Church, 3300 C Street, Lincoln, NE 68510

Ph. (402) 475-8106, e-mail.gijagalins@yahoo.com

Pēc aiziešanas pensijā, mūsu mācītājs **Vitauts Grīnvalds** dzīvoja piecus gadus Omahā un jūnijā pācēlās uz dzīvi Latvijā.

Turpinājums ņemts no Vitauta dēla Džefrija Grīnvalda raksta (ar viņa atļauju) uz Internet: www.jeffgrinvalds.com/2019/07/01/Vitauts-the-long-journey-home

After I left Omaha to live in Latvia, Vitauts stayed behind, living in my old house with my brother Alan and nephew Chris. We thought it would be best for him to continue living in the same place he had gotten used to over the past few years. He had his room. He knew where everything was, and he could still take care of himself. But we all knew that eventually he would need more help than we could provide.

When examining a chart of dementia and its symptoms, Vitauts seems to be somewhere in Stage 5 and Stage 6 (Mid-Stage) level of decline. While living with me, I saw him lose his ability to drive and remember how to get home. He got lost a few times, and we made a family decision that he probably shouldn't drive anymore. I also noticed that he didn't want to go out much or visit with people. He spent most of his time in front of the television. However, he was still eating normally and could take care of himself in terms of hygiene and day to day activities.

However, after about a year, Alan noticed that Vitauts' dementia was getting worse. As a family, we informally discussed possible options. Maybe we could have a nurse come to the home to work with him? We thought about maybe one of the retired siblings taking

him in. Maybe look for a home near Omaha. But nothing really emerged from these conversations. During this time, I happened to meet a Latvian-American who, like me, had gotten her citizenship and returned to live and teach in Latvia. She told me the story of her own parents, and how she had brought them here to retire in a home in Riga. Like Vitauts, they had both been born in Latvia and resettled in America as refugees. She even invited me to meet her mother to see the home that she lived in, Dzintara Melodija in Riga. It was very nice, and about 1/5th the price of an American retirement home. It seemed like this might be a good place for Vitauts, too!

However, the timing didn't work, and not all of us agreed that dad returning to Latvia would be the best option, and so we waited.

Now, Vitauts seemed to be declining faster, and my brother was not able to provide proper care.

Rauna

One day, Rita and I drove to Rauna, a small town near Cēsis, to visit a retirement home called Pansija Rauna. I really liked the peaceful grounds out in the Latvian countryside. The facility was clean, and most of all, the people who worked there really seemed to care about the residents. Rita and I talked about how Vitauts was originally from Smiltene which is only 20 kilometers from Rauna. He grew up on a farm, and this place would be much more familiar to him than a facility in the middle of Riga. He had also been talking about going home, and this was pretty close.

On June 14, I rented a van, and all of us, Rita, Susan, her daughter Alexsei, Paul, Vitauts, and I drove across Latvia. We met my cousin Ginta in Smiltene and drove to her mother's house so dad could see his sister-in-law, Astra again. As we met people, dad proclaimed that, "Everywhere I go in Latvia, I meet relatives!" He didn't really remember much, but he smiled all the way as we drove him past his old farm and then to the home in Rauna.

Once we got there, we were all pretty nervous. Would he want to stay here? How do you say goodbye to your father and leave him in a completely strange place?

The assistant director of the home met us and apologized for the humble appearance. She was extremely professional and helped to put us at ease by explaining what dad was going through and how they would accommodate for his needs. We took him to his room where he met his friendly new roommate, Janis (we later referred to him as St. John). Then we went on a tour of the building, leaving dad to get acquainted.

The building is an old Lutheran manor, but it is very clean and tidy. As we were touring the cafeteria, I

went to check on dad to see how he was doing, and he didn't miss us at all. He was talking with his new roommates and the official case worker was meeting with him and talking to him. They met us upstairs and showed him the chapel where he talked about how he used to be a pastor.

I signed the contract, and we all had questions that the director was happy to answer with Rita translating everything for us. And by the time we

got back to say goodbye, Vitauts was sitting outside with three other residents holding court and telling his old stories. He

hardly noticed us at all. We told him that we were going to lunch and he said goodbye without any interest in joining us or any question about when we would return. He was fine.

Sue, Alexsei, Paul and Max went back to see dad a few days after we dropped him off. They said he was doing fine (and cleanly shaven), but would need an additional social worker to help him acclimate. Vitauts being Vitauts, wasn't sitting still for very long. He would walk around the grounds, picking up trash and get disoriented. He needed someone to make sure he could find his room and not get lost. I kept thinking that he would just go for a walk down the road and end up back in Smiltene or something. He is very mobile for a 91-year old. Luckily, he doesn't like walking on the gravel path, so he stays close to home.

For some reason, his roommate Janis was wearing a Nebraska Husker shirt when Paul and Sue went to visit. No one could really figure that one out. But dad did say that he was, "Rich with children!"

When Rita and I returned from our honeymoon, we went to see Vitauts. He seemed so content, relaxed, and settled. He

was sitting in a chair in the main hallway reading a magazine when we came to visit. He knew my face, but didn't know my name. I showed him some photos of our trip. He remembered Paul and Susan. Later during our visit he would call me "Arnold."

I met with the director again to find out how he was doing, and she seemed quite optimistic. He complained about his eyes, they weren't closing and opening right. They looked a little puffy and we agreed that it could be some allergy or lack of sleep. A doctor would come the next week to do a full checkup.

I met Signe, his care worker, and she had already developed quite a rapport with Vitauts. He never takes orders from his children, but for some reason, a strong woman can always get him to listen. She said she would be with him for the first few months until he got his bearings. The biggest worry was that he would go for walks and then forget where his room was. I hope that he will get over this, but who knows?

The biggest surprise for me is that he was only speaking in Latvian. Rita says that he speaks in this formal way that sounds very exotic and lovely to the Latvian ear. The older Latvians in the home love to talk to him, especially the ladies, because he sounds like a real gentleman. His Latvian language has been basically frozen, as if in amber, for 70 years. It has not been affected by any of the Soviet influences or modernities of current Latvian. I think there is a linguistic study somewhere in this, but it is above my pay grade. He could clearly understand when I talked to him in English, but he only answered in Latvian.

All in all, he seems to be doing very well. He is active, eating, and taking care of himself. We brought him some Latvian strawberries which he loved and some Latvian cereal which he devoured happily. They say he doesn't like porridge, but he eats most of the other foods they serve him there.

He had visits from his Grinvalds relatives in the Cēsis area, and our cousin Ansis also went to see him. The best part about him being in Rauna is that he will never be alone.

Sidenote:

When dad came here on the 13th, he visited my flat. He stayed for a while, and Rita sang a Latvian song with him. I think it was at this moment that both Paul and I knew everything was going to be okay.

Last update from from Jeff on August 8:

I will see him again on Saturday. The sad news is that he has lost sight in his right eye. He complained about it when he came to Latvia, but no one remembers him complaining about it in Omaha. Apparently there was some damage to the

lens and optic nerve. He also has circulation problems in his legs, and needs medication. We are hoping he will continue to be able to be mobile.

As for food, it is funny because he really loves sweets. He kind of stopped eating normal food and just wants sweets. They treat the residents with ice cream in the afternoons, and that is what he really looks forward to. The biggest surprise is that when given the choice of light or dark bread, he chooses light...even though for years he baked his own ruppjmaize.

He has settled in. We got a TV for him and his roommate Jānis. The staff is very friendly. Vitatus has a personal assistant to help him acclimate, named Signe. She sends me updates on his condition.

Peace, **Jeffrey Grinvalds**

DIEVA MIERĀ AIZGĀJUŠI

Ruta Kallase

Dzimusi: 1926. g. 5. decembrī, Latvijā

Mirusi: 2019. g. 10. jūlijā, Linkolnā

Ainavs Lasenieks

Dzimis: 1938. g. 16. jūlijā, Saldus, Latvijā

Miris: 2019. g. 5. jūlijā, Linkolnā

Izvadīts: 2019. g. 16. jūlijā, Omahā

**ANDRIS OZOLS TRAVELOGUE
OF KODIAK ALASKA**

Andy Ozols and his wife Candy will be in Lincoln on **Monday, August 26**. They will give an entertaining program at the Latvian Hall about life in Kodiak, Alaska – with slides and running commentary. Everyone is invited to come. Food and drink will be provided. Starting around **6:00 p.m.**

\$15.00 admission to cover the cost of a full dinner from HyVee, and wine.

Please call if you plan to attend - Nora Smits at 402-483-6376 or email: kunora@windstream.net

At its August 4 meeting, the Church Council voted unanimously to offer our **altar painting** from **St. John's Lincoln Latvian Lutheran Church**, to the **Kalamazoo congregation** where fire destroyed their church. **A special "Thank You" goes to Dagnija Bite for suggesting this donation.**

Thank you to the helpers at our church yard cleanup in May: Nora Smits, Davids Veidemanis, Eriks Lipins, Valdis Balodis, Valdis Kalniņš, Anita Silenieks, Julian Aquilar, Margaret Indriksons, Karlis Indriksons. Bushes were trimmed, Iris bed was weeded. Church side garden was trimmed and weeded. Latvian hall maple tree was trimmed. Lawns were edged. Church alley was cleaned up. Church beds and planter were planted with summer bulbs. K I.

Dear Friends of the Latvian Church –

Thank you all for the friendship you have always shown to the Lasenieks Famil over the years, but especially, over the past few weeks with assisting us with my father's funeral arrangements. He was always a very proud Latvian. Please accept this donation of \$500 in memory of Ainavs Lasenieks, Sincerely,

The Lasenieks Family

PĀTEICĪBAS

Lasenieks ģimenei par \$500 ziedojumu draudzei Ainava Lasenieka piemiņai

Pēterim Kalniņam par \$200 ziedojumu draudzes dāmu komitejas darbam.

**PIE DIEVA GALDA - Vārdi: Valdis Ozols
Melodija: Pārsla Grīnberga**

1. Pie Dieva galda ej lūgšanā Un svēto maizi saņem ticībā
2. Lai savu mieru Tev Kristus dod Dzer svēto kausu Viņu pieminot
3. Pie Kristus krusta kas zemojās Tas, visām sāpēm pāri paceļās.
4. Pie Dieva galda ej lūgšanā Un svēto maizi saņem ticībā.

**DRAUDZES ĒRĢELNIECI Vārdi: Valdis Ozols
Melodija: Pārsla Grīnberga**

1. Ar dziesmu sirdī, kas dienu sāk, tam katru brīdi Dievs pats līdzi nāk.
2. Kad grūta stunda tev sāpes sūdz, ar jaunu dziesmu sirds lai Dievu lūdz.
3. Pie Kristus krusta, kas zemojās, tas visām sāpēm pāri paceļās.
4. Un ceļa galā, kur saule riet, lai tava dziesma tad tev līdzi iet.

DIEVKALPOJUMI

SEPTEMBRĪ

1. sept., plkst. 9:00 **KAPU SVĒTKI
WYUKA KAPOS**

8. sept. plkst. 10:00 DIEVKALPOJUMS
angļu valodā AR DIEVGALDU

22. sept. plkst. 10:00 DIEVKALPOJUMS

29. sept. plkst. 10:00 KONEMPLĀTĪVS
DIEVKALPOJUMS latviešu un angļu valodās

OKTOBRĪ

6. okt., plkst. 10:00 PĻAUJAS SVĒTKU
DIEVKALPOJUMS AR DIEVGALDU

13. okt., plkst. 10:00DIEVKALPOJUMS
angļu valodā AR DIEVGALDU

27. okt., plkst. 10:00. . .REFORMĀCIJAS SVĒTKU
DIEVKALPOJUMS AR DIEVGALDU

NOVEMBRĪ

3. nov., plkst 10:00DIEVKALPOJUMS
AR DIEVGALDU

10. nov., plkst. 10:00 DIEVKALPOJUMS
angļu valodā ar DIEVGALDU

17. nov. plkst. 10:00 VALSTS SVĒTKU
DIEVKALPOJUMS

PLAUJAS SVĒTKU MIELASTS

Groziņu veidā

Svētdien, 6. oktobrī, pēc dievkalpojuma
Draudzes sabiedriskās telpās

"Silent auction" – lūdzu ziedojiet kādas latviskas
mantas (gleznas, rokdarbus, rotas lietas, keramiku,
sedziņas - Kārlis Indriksons organizēs)

RUPJMAIZES CEPŠANA

8. oktobrī

Pieteikt pie

Kārla Indriksona

402-730-3427, kindriks@aol.com

LEKCIJAS BAZNĪCĀ

Trešdienās, plkst. 6:30 vakarā
23. oktobrī – lekcija par Bībeli

13. novembrī – lekcija par apustuļi Pāvilu

BĪBELES STUNĀS

Trešdienās, plkst. 6:30 vakarā
30. oktobrī – Romiešu vēstule

20. novembrī – Romiešu vēstule

LŪGŠANAS STUNĀS

Trešdienās, plkst. 6:30 vakarā
16. oktobrī un 8. novembrī

Lūgšanas stundas nebūs tikai lekcijas, kur mēs
varēsim uzzināt par dažādiem lūgšanas veidiem, bet
arī kā tos pielietot praksē.

Aicinam visus piedalīties
Mācītāja Gija Galiņa

PĒC KAPU SVĒTKU DIEVKALPOJUMA

1. septembrī, 9:00 no rīta Wyuka kapsētā,

Draudzes dāmu komiteja rīko

KAFIJAS GALDU

- **FILMA NO LATVIJAS** -

Draudzes sabiedriskās telpās

Visi mīļi aicināti!

Lietaina laika dēļ Kapu Svētkus noturēsim mūsu
baznīcā.

PENSIONĀRU SATIKŠANĀS

Katra mēneša otrā ceturtdienā, 10:30 no rīta.

Jaunākās ziņas no Latvijas

Interesantas programmas uz DVD

Siltas pusdienas

Pensionāru satikšanās , 9. maijā

Kuno lasa ziņas no Latvijas:

♦ Rīgas Austrumu slimnīcā atvērts onkoloģijas centrs ar jaunākās paaudzes staru iekārtu terapiju

♦ Afganistānā Krievu kara uniformās piedalījušies 3640 latvieši un 62 gājuši bojā.

♦ Noslēgusies "Dvēseļu Putenis" filmēšana un pirmizrāde būs 19. novembrī.

♦ Šo

sezonu plāno iegūt 30,000 tonnas auzas kuras būs ļoti augsta kvalitāte klimata dēļ.

Kārlis mūs cienīja ar šķinča zupu ar saknēm, tostētu maizi ar sieru, un augļiem. Bija klingēris. Apsveicām maija dzimšanas dienu svinētājus Laimonu, Antu, Mirdzu, Zigrīdu, un Austru.

Pēc tam skatījāmies filmu "The Occupation of Latvia from 1917-1953" , D. Geka, A. Kolbergs

Pensionāru satikšanās 11. jūlijā

Kuno šoriez sāk ar foto rādīšanu no ABC series Bachelorette, kas tika filmēta Rīgā un Siguldā šonedēļ. Tad sekoja ziņas no Latvijas.

♦ Par nākošo valsts prezidentu ar 61 balsīm ievēlēja Egīlu Levitu. Tauta apbrīno viņa kundzi ar savu eleganci.

♦ Beidzot vienojas būvēt jauno koncertzāli uz AB dami.

♦ Rīgas stacija tiks pilnīgi pārbūvēta lai varētu apkalpot Eiropas platumu sliežu vilcienu un ar pašreizējo Krievijas platumu.

♦ Armija pērk par 4 miljonus € prettanku municijas.

♦ Latvija pagājušo gadu ieradās 4852 re-imirantu.

♦ Šogad prognozē atkal ļoti labu graudu ražu.

Maruta, Anda, Dave un Liz mūs cienāja ar "pulled pork", pupiņu sacepumu, maizi un saldējumu ar kūciņām.

Skatījāmies Kalif. Latv. Muzikanti "Kabare Vakars".

Dzimšanas dienās apsveicām jūnija jubilārus Marutu, Astru un Voldemāru, un jūlija jubilāri Juri, kurš tagad dzīvo Montānā.

Pensionāru satikšanās 8. augustā.

Šo mēneša sajiešana sākās ar Noras nolasīšanu no "The Guardian" avīzes ļoti interesantu rakstu par Latvijas mūziku "Can Music Unite a Young Nation". Tad sekoja Kuno parastās Latvijas ziņas:

♦ 9. Jūlijā Rīgā notika IX Starptautiskais tautu dejas festivals ar 40+ valstu piedalīšnos.

♦ Krīzes gadījumā NATO spēki varēs ierasties ārpus robežšķēršošanas vietas.

♦Šogad būs labākā aveņu raža vēsturē. Ir ap 400 augu saimniecības Latvijā.

♦ Tāpat arī būs liela lagzdu riekstu raža

♦ Apvienoti ap 60 mūziķi lai izgatavotu mūziku "Dvēseju Putenis" lielfilmā. To organizē Lolita Ritmene no ASV.

♦ Noslēgts līgums ar Skondu rūpniecību iegādāties 32 jaunus elektrovilcienus.

♦ Lielvārdes lidlaukā ieradās divi F-35 iznīcītāji no ASV.

♦ Ventspilī atklāja jaunu

koncertzāli kas ir pašlaik modernākā un akustilīga uzbūvēta Latvijā. Tā nāk ar pasaules mēroga ērģelēm un vertikālām klavierēm.

Apsveicām Dave dzimšanas dienā nodziedot "Augstu laimi, prieku."

Šī mēneša saimnieks bija Kārlis ar palīdzēm un piedāvāja lieliskas pusdienas ar "prime rib roast", kartupeļiem, cukīni, arī citām saknēm, gurķu salātiem, maizēm, augļiem un saldiem ēdieniem.

Pēc tam skatījāmie Elīnas Garančas un Kristīnes Opolais solo koncertus uz DVD.

K.S.

Tā kā jums ir tieksmes pēc garīgām dāvanām, tad rūpējieties, ka esat bagāti ar dāvanām, ar kurām varat celt draudzi.

Pāvila 1. Vēstule Korintiešiem 14:11-12

HAMBURGERU PUSDIENAS

Padomes ar palīgiem rīkotās hamburgeru pusdienas 11. augustā. Vilis, Ēriks un Jānis dūšīgi strādāja pie cepšanas. Rasma un Māra Ž. ar palīdzēm virtuvē. Bija garšīgi hamburgeri un desas ar uzkodām un daudziem salātiem. Paldies Ingrīdai par garšīgo "punch". Pateicība Kirai par palīdzēšanu ar trauku mazgāšanu. Pateicība visiem par lielo darbu, arī ja neesiet pieminēti vārdā!

Cepēji Vilis, Ēriks un Jānis

Priekšā Māra B. un Astra

Nora, Inta, Donna, Margaret, Kārlis, Dagnija, James

Fotos: Ārijs Liepiņš

Valdis, Ron, Iveta, Anna, Voldemar, Mirdza, Aina un Kira

Pa kreisi, Kira Kalnins palīdz ar trauku mazgāšanu. Kira saka: "I'm starting my senior year at LSE and I am completing volunteer hours for school. It was nice to see everyone and get to catch up. I hope to volunteer with you guys again soon!"

Paldies Kira!

Fotos: Ārijs Liepiņš

PĻAUJAS SVĒTKOS Vārdi: Valdis Ozols Melodija: "Velc Mani Jēzu"

1. Vasara aiziet, un rudens nāk, Pļāvēji ražu likt apcirkņos sāk, Tīrumā sētais jau augļos tvīkst, Vārpa pie vārpas tur briedumā līkst. Vārpa pie vārpas tur briedumā līkst.
2. Kungs, Tavā vārdā ir sēts un pļauts, Kungs, Tavā vārdā lai galdu klāt ļauts. Dienišķo maizi nāc svētī, Tu, Svētī, Kungs, sēju un pļāvumu nu. Svētī, Kungs, sēju un pļāvumu nu.
3. Beidzot šīs pasaules gājumu, Zeltītu rudeni Kungs, dodī Tu! Svētīts, kas dzīvē te pļauts un krāts, Svētīts lai mūžos Tavs dievišķais prāts.

**PATEICĪBA AUGSTUMS PRINTING SERVICE
PAR
APKĀRTRAKSTA PAVAIROŠANU**

DINE OUT TO HELP OUT OUR LATVIAN CHURCH

WHAT: Lunch or Dinner at LaPaz Mexican Restaurant (part owner Andy Wilson, Iveta and Ron Wilson's son and Anna and Voldemar Pool's grandson)

WHEN: Last week of August: **August 26 thru September 1** (Monday thru Sunday)

WHERE: **321 N Cotner Blvd** (next to Patty's Pub, in the Pink building)

HOURS OPEN: Monday thru Saturday: 11:00 am – 10:00 pm, Sunday: 11:00 am – 9:00 pm.

FOOD AND DRINKS: American/Mex (enchiladas, tacos, burritos, wine, beer, margaritas)

WHO: Anyone (Latvian or non-Latvian) who presents this sheet to the LaPaz server, during the last week of August.

WHY: Simply show this sheet to your server. You will receive a complimentary bottle of beer. Order whatever food & drinks you want. **10% of your total bill will be rebated back to the Latvian church.** It's a fun and painless way to make money for our Latvian Church and **get to know LaPaz Restaurant.**

RESERVATIONS: No, reservations are not required. However, if more than 5 people will be in your group, please call 402-466-9111 to reserve a table.